Dosarul nr.1-3/2023
PIGD 1-23000548-12-1-03012023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

08.05.2025 mun. *****
Judecătoria ***** (*sediul Buiucani*)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Elena Ungureanu
Grefier Cristina Roșcovan-Filimancov, Claudia Gaidanov
Cu participarea:
Procurorului Veaceslav Sturzu, Cornel Casian
Avocatului în interesele inculpatului Liudmila Cecan

a judecat în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, în limbă de stat, cauza penală privind învinuirea lui:

Plamadeala Dumitru, a.n. *****, IDNP *****, născut și domiciliat în mun.*****,*****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, grad de invaliditate nu are, nu dispune de grade de calificare și distincții de stat, anterior necondamnat,

învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei: 03.01.2023 – 08.05.2025
Procedura de citare legal executată, cauza examinată în lipsa inculpatului în ordinea art.321 alin.(6) Cod de procedură penală.

În baza materialelor din dosar și a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, instanţa de judecată-,

A C O N S T A T A T:

Plamadeala Dumitru, la 29.11.2022, aproximativ ora 21:00 min, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admiţând în mod conştient survenirea acestor urmări, în timp ce se afla lângă magazinul alimentar amplasat pe str.Doina, nr.98, în mun.Chişinău, ducându-l în eroare pe cet.Bulat Mihail, sub pretextul că are nevoie de telefonul lui pentru a efectua un apel telefonic, i-a însuşit

telefonul mobil de model „Samsung Galaxy A03”, în valoare de 4 500 lei, cu număr de IMEI1: 350538287664960 şi IMEI2: 359923677664963, în care era instalată cartela SIM, de la operatorul de telefonie mobilă „Moldcell”, cu nr.078463479, după care cu bunul însuşit s-a deplasat într-o direcţie necunoscută, astfel cauzându-i părţii vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Plamadeala Dumitru au fost calificate de către organul de urmărire penală, în baza **art.190 alin.(2) lit.c)** Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privinţa naturii ale obiectului, determinat de caracter dolosiv şi viclean care a produs daune materiale în proporţii considerabile*.

În şedinţa de judecată inculpatului Plamadeala Dumitru nu s-a prezentat pentru a face declarații pe marginea învinuirii incriminate. În baza încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25.01.2024 a fost dispusă anunțarea în căutare a inculpatului, astfel potrivit informației recepționate de la IP Râșcani în privința acestuia a fost pornit dosar de căutare cu **nr.2024020037 la 05.02.2024**.

În conformitate cu art.321 alin.(1), (2) pct.1), alin.(6) CPP, judecarea cauzei în primă instanţă şi în instanţa de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezentul articol. Judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanţă.

Instanţa decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute în alin.(2) pct.1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire şi în privinţa căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunţat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei şi de a se apăra personal, precum şi se sustrage de la urmărirea penală şi de la judecată.

Având în vedere aspectele faptice enunţate supra, coroborate şi raportate la textul de lege sus-menționat, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei în absenţa inculpatului, fiind dovedită cu certitudine eschivarea intenționată a ultimei de la prezenţa în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art.368 alin.(1) pct.2) CPP, citirea declaraţiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, precum şi reproducerea înregistrărilor audio şi video ale acestora, pot avea loc, la cererea părţilor, în cazul când cauza se judecă în lipsa inculpatului.

Astfel, instanța a admis demersul procurorului privind darea citirii declarațiilor inculpatului date la faza urmăririi penale, din considerentul judecării cauzei penale în lipsa inculpatului, instanța fiind în imposibilitate de a verifica poziția acestuia față de învinuirea imputată și de a-l audia, în ipoteza exercitării dreptului de a da declarații pe marginea faptei incriminate, în temeiul prevederilor art. 368 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Fiind audiat în calitate de bănuit și ulterior în calitate de învinuit, Plamadeala Dumitru a recunoscut, vina și a declarat că menține declarațiile date în calitate de bănuit și anume că, ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit î-i este clară, bănuiala ce i se impută o recunoaște şi comunică că la data de 29 noiembrie 2022, seara într-adevăr a însuşit telefonul mobil de marca Samsung Galaxy A03” de la Mihai Bulat sub pretextul

de a telefona o persoană după care cu telefonul s-a deplasat de la faţa locului fără ai întoarce telefonul lui Mihai. Telefonul mobil l-a luat cu scopul de a se folosi de el, deoarece nu dispunea de telefon mobil şi nu avea posibilitatea de a-și procura un telefon. După aproximativ 3 zile de la aceasta, dimineaţa, data exactă nu își amintește în timp ce ieșea din ograda casei de pe str-la Victor Crasescu, dacă nu se greșește numărul 68, la ieșire, deja în stradă a fost întâmpinat de către Mihai Bulat şi tatăl său, la care primul a cerut să-i întoarcă telefonul, căruia i l-a dat în acel moment. De fapta comisă îi pare rău și se căiește.

Întru susținerea învinuirii înaintate inculpatului, acuzarea a prezentat spre cercetare documente și procese-verbale ale acțiunilor procesuale și anume:

- *procesul-verbal privind consemnarea plângerii despre săvârşirea infracţiunii din 30.11.2022*, prin care Bulat Mihail solicită organelor de poliție să atragă la răspundere, conform legislației în vigoare, pe Plamadeala Dumitru, care la 29.11.2022, ora 21:00, sub pretextul că are nevoie de telefon pentru a efectua un apel, i-a însușit telefonul de model „Samsung Galaxy A03”„ cauzându-i un oprejudiciu considerabil (***f.d.4***);

-proces-verbal de ridicare din 05.12.2022, potrivit cărui, de la partea vătămată Bulat Mihail a fost ridicat un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A03”, cu număr de IMEI1: 350538287664960 şi IMEI2: 359923677664963, în care era instalată cartela SIM, de la operatorul de telefonie mobilă „Moldcell”, cu nr.078463479. Telefonul mobil a fost recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 05.12.2022 și restituit părții vătămate prin ordonanța din 05.12.2022 ***(f.d.22, 26, 28);***

-proces-verbal de examinare a obiectului din 05.12.2022 şi planşa fotografică, potrivit cărui, a fost examinat telefon mobil de model „Samsung Galaxy A03”, cu număr de IMEI1: 350538287664960 şi IMEI2: 359923677664963, în care era instalată cartela SIM, de la operatorul de telefonie mobilă „Moldcell”, cu nr.078463479 (***f.d.23-25***);

Corp delict: telefon mobil de model „Samsung Galaxy A03”, cu număr de IMEI1: 350538287664960 şi IMEI2: 359923677664963, restituit părții vătămate prin ordonanța din 05.12.2022 ***(f.d.26, 28);***

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătoreşti și în faza de urmărire penală, instanţa retine următoarele:

În conformitate cu art.101 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art.389 alin.(1) şi (2) CPP sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art.6 alin.(3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează

acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de către acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit și înmânat inculpatului.

Probele invocate mai sus, fiind cercetate în cadrul ședințelor de judecată, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală. Luate în cumul aceste probe, instanța le apreciază ca fiind suficiente pentru soluționarea cauzei penale și pentru stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța apreciind declarațiile părții vătămate date la faza de urmărire penală, conchide că acestea sunt consecutive, logice, se coroborează între ele și se confirmă obiectiv prin celelalte probe administrate pe cauza penală.

Totodată, instanța reține declarațiile inculpatului, care fiind audiat la etapa urmăririi penale, în prezența avocatului, a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, astfel, instanța le va aprecia în coroborare cu probele sus-menționate.

Astfel, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cercetate în ședința de judecată, toate probele fiind apreciate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării lor, au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a săvârșit fapta incriminată, săvârșită cu vinovăție, urmând a fi calificată în baza normei de drept material din Partea Specială a Codului Penal.

Instanţa de judecată conchide că, prin faptele comise, inculpatul a atentat asupra relațiilor sociale a cu privire la posesia asupra bunurilor mobile care îl constituie *obiectul juridic special* al escrocheriei. *Obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relaţiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voinţă şi minimul necesar de încredere. În ipoteza infracţiunii de escrocherie, nu se întrevede un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenţia şi prudenţa persoanelor care trebuie să se bizuie pe acel minim de încredere acordat altuia, dar şi să respecte libertatea manifestării de voinţă din partea altuia. *Obiectul material* al escrocheriei este format din bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190 CP are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acţiuni (inacţiuni): a) acţiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acţiunea sau inacţiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sau invers; în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actelor juridice anulabil; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Prin dobândirea ilicită a bunurilor, legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea - credinţă, prin care făptuitorul obţine transmiterea voită în proprietate,

posesiune, detenţie a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptul asupra acestora.

La capitolul mărimii prejudiciului, instanța de judecată reține că, deși inculpatului i se incriminează agravanta prevăzută la lit.c), alin.(2) al art.190 CP, instanța conchide că aceasta urmează a fi exclusă din învinuire, deoarece potrivit Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, art.126 Cod penal a fost modificat şi completat în felul următor: „(2) Se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei".

În conformitate cu prevederile Hotărârii de Guvern nr. 936 din 28 decembrie 2022, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul **2023**, în mărime de **11700 lei**.

Conform art.10 alin.(1) CP, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Instanța de judecată conchide, că în urma examinării probelor administrate, s-a demonstrat că nu este întrunită agravanta prevăzute la lit.c) din alin.(2) al art.190 Cod penal, dar acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.190 a lin.(1) Cod penal.

Latura subiectivă a infracţiunii date se manifestă prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. Dobândirea ilicită a bunurilor poate fi calificată ca escrocherie în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage şi nu avea intenţia să-şi onoreze angajamentul asumat.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate. Astfel, referitor la dovedirea scopului de cupiditate a inculpatului la prezenta speță se deduce din comportamentul ultimului precum și din declarațiile inculpatului, care la urmărirea penală, în prezența avocatului, a declarat că : „[…]*Telefonul mobil l-am luat cu scopul de a măfolosi de el, deoarece nu dispuneam de telefon mobil şi nu aveam posibilitatea de a-mi procura un telefon*[…]*".*

Subiectul infracţiunii specificate la art.190 CP este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani. Astfel, inculpatul întrunește criteriile de subiect al infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal.

Contrapunând circumstanțele de fapt constatate prin prezenta sentință la componența infracțiunii analizate, instanța apreciază că, vinovăția inculpatului Plamadeala Dumitru de săvârșirea faptelor constatate a fost dovedită, acesta urmând a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de **art.190 alin.(1)** Cod penal – *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menţinere în eroare.*

Constatând vinovăția inculpatului, instanța de judecată va dispune condamnarea acestuia și va stabili pedeapsa.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine seama de prevederile art. art. 7, 75 din Codul penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate şi în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată la fel, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, instanța conchide că, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Cât privește gravitatea infracţiunii comise de către inculpat, instanţa de judecată reține că, prin prisma art.16 alin.(3) Cod penal, infracţiunea prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Cu referire la persoana inculpatului, instanța reține că acesta este celibatar, la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află, fără antecedente penale.

În calitate de circumstanțe atenuante sau circumstanțe agravante- instanța nu a stabilit.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată la fel, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Procurorul în procuratura Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Cornel Casian a solicitat recunoașterea vinovată a inculpatului și în baza art.190 alin.(2)lit.c) Cod penal, a-i aplica pedeapsa de 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 3 ani.

Avocatul în interesele inculpatului a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului din motiv că în acțiunile ultimului nu sunt întrunite elementele constitutive al einfracțiunii și anume nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii, totoadată, cauza penală a fost pornită după ce părții vătămate i-a fost restituit bunul.

Reieşind din circumstanţele cauzei şi prevederile legii penale, având în vedere atitudinea inculpatului pe parcursul examinării cauzei, faptului că s-a eschivat de la examinarea cauzei, fiind anunțat în căutare, a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, anterior nu a fost condamnat, nu este angajat în câmpul muncii, instanţa de judecată concluzionează că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporţională faptei comise de către inculpat, în cazul în speță și va impune inculpatul la deducerea pe viitor a concluziilor necesare din infracțiunea comisă.

Instanța conchide că, în cazul aplicării pedepsei sub formă de amendă nu va atinge scopul legii penale, or, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu are un venit stabil, iar aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, reieșind din circumstanțele cauzei, va fi o pedeapsă prea aspră. Or, pedeapsa cu închisoarea este un ultim remediu care poate fi aplicat și ținând cont și de faptul că părții vătămate i-a fost restituit bunul la scurt timp, nu are pretenții față de inculpat și totodată, instanței nu i-au fost prezentate probe care ar justificat necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate, nu au fost prezentate probe care să demonstreze că corectarea inculpatului ar putea fi efectuată doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate. Astfel, instanța de judecată apreciază că, inculpatul va putea fi corectat, iar echitatea socială restabilită prin aplicarea în privința ultimului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de judecată respinge ca neîntemeiată solicitarea avocatului în interesele inculpatului cu privire la emiterea unei sentințe de achitare din motiv că fapta nu întrunește latura obiectivă a infracțiunii. Or, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, de către avocat nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării în acest sens.

Astfel, în motivarea soluţiei, instanţa invocă faptul că, starea de fapt reţinută şi de drept apreciată concordă cu circumstanţele stabilite şi probele administrate în cauză, iar drepturile inculpatului nu au fost încălcate, astfel, la stabilirea pedepsei, instanța a acordat o deplină eficienţă prevederilor legii.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din CPP în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Se aplică în privința lui Plamadeala Dumitru măsura preventivă sub formă de-o*bligare de a nu părăsi țara* până la devenirea sentinței definitive.

Potrivit art. 397 alin. (3) şi (5) Cod de procedură penală , în coroborare cu art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Soarta corpurilor delicte urmează a fi soluționată în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală .

Cheltuieli judiciare nu au fost solicitate de a fi încasate de la inculpat prin demers înaintat de procuror până la retragerea completului în camera de deliberare.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În temeiul celor expuse supra, examinînd sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu art. 384-385, art.389, art.392-395, art.397 Cod Procedură Penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Plamadeala Dumitru se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de **art.190 alin.(1) Cod penal** şi în baza aceste Legi, i se stabileşte pedeapsa sub formă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul prevederilor art.67 alin.(3) Cod penal, se explică lui *Plamadeala Dumitru* că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se aplică în privința lui *Plamadeala Dumitru,* măsura preventivă sub formă de *obligarea de a nu părăsi ţara* până la rămânerea definitivă a sentinței.

Corp delict: telefonul mobil de model „Samsung Galaxy A03”, cu număr de IMEI1: 350538287664960 şi IMEI2: 359923677664963, restituit părții vătămate prin ordonanța din 05.12.2022 ***(f.d.26, 28)***– în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală – *urmează a fi lăsat în proprietatea lui Bulat Mihail, după* rămânerea definitivă a sentinței.

Sentința este cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedinte de şedinţă,
judecător Elena Ungureanu